

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **I. T.**
zastoupený Mgr. J. H., daňovým poradcem
sídlem L. 2401/24, 746 01 O.

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28.8.2017 č.j. 37311/17/5200-10422-706955,
ve věci daně z příjmů fyzických osob

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 28.8.2017 č.j. 37311/17/5200-10422-706955 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. J. H., daňového poradce se sídlem L. 2401/24, 746 01 O.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 4. 2016 č.j. 1729899/16/3216-50523-805760, kterým byla žalobci doměřena podle pomůcek daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011.
2. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost nového výpočtu pomůcek v odvolacím řízení a podjatost úředních osob, když doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení prováděly totožné osoby, které tak činily na 1. stupni. Dále namítl, že správce daně neumožnil žalobci před projednáváním zprávy o kontrole nahlédnout do spisu, takže nedošlo k řádnému ukončení daňové kontroly. Další porušení svých práv spatřoval v neprodloužení lhůty k vyjádření v rámci odvolacího řízení a v procesním pochybení, týkajícím se A. V. (chybějící úřední záznam o telefonátu ze strany správce daně). Správní orgány podle žalobce neprovedly všechny žalobcem navržené důkazy a nevyjádřily se, proč je neprovedly, dále se správní orgány nevyjádřily k provedeným svědeckým výpovědím (následuje výčet jednotlivých důkazů a svědeckých výpovědí). Žalobce také namítl, že svědecké výpovědi proběhly s odstupem 2-3 let od jejich navržení, proto je nutné přistupovat k této důkazní rovině s odstupem času. Z napadeného rozhodnutí nelze zjistit stanovisko žalovaného k nepodloženému a úmyslně doměřenému 8 ks kočárků a 3 ks autosedaček v období 5/2017 a 12/2012 (pozn. soudu: předmětem je zde zdaňovací období kalendářního roku 2011). Úvahy správce daně jsou nereálné a neodpovídají skutečnosti (váha kočárků, mylně vychází jen ze zásilek dodaných firmou PPL).
3. Žalovaný se ve vyjádření věnoval každé žalobní námitce a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), přičemž nejprve zkoumal, zda byla daň stanovena v zákonné lhůtě.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že daňová kontrola daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 a roku 2012 byla zahájena 2.6.2014. Dodatečný platební výměr týkající se zdaňovacího období roku 2011 byl doručen 21.4.2016, napadené rozhodnutí bylo doručeno 28.8.2017.

6. V souladu s § 148 odst.1, 3 zákona č. 280/2009 Sb., v příslušném znění (dále jen „daňový řád“) běžela tříletá lhůta pro stanovení daně znovu ode dne zahájení daňové kontroly, takže posledním dnem pro stanovení daně byl den 2.6.2017. V dané věci nedošlo k dalšímu prodloužení lhůty ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) daňového řádu, neboť dodatečný platební výměr nebyl oznámen (tj. doručen – srov. § 101 odst. 6 daňového řádu) v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty. Ze správního spisu se nepodává ani žádný jiný zákonný důvod, pro který by došlo k dalšímu prodloužení lhůty pro stanovení daně. Soud tedy dospěl k závěru, že daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 byla stanovena po uplynutí zákonné lhůty, proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil z úřední povinnosti, aniž by se zabýval jednotlivými žalobními námitkami.
7. V řízení byl procesně úspěšný žalobce, v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, dále odměna ze zastoupení daňovým poradcem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč za 2 úkony právní služby (příprava převzetí zastoupení, sepsí žaloby) a 2x režijní paušál po 300 Kč. Dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Soud proto žalovaného k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 64 s.ř.s. Délku lhůty krajský soud prodloužil oproti obecné lhůtě stanovené v § 160 odst. 1 o.s.ř. na 30 dnů od právní moci rozsudku, protože rozsudky správních soudů nabývají právní moci již okamžikem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.) a obecná 3 denní lhůta se jeví krajskému soudu v takovém případě nepřiměřeně krátká.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 6. června 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

